

ก 2011

เทคโนโลยีชีวภาพกับการวิเคราะห์จุลทรรษ์ในอาหาร :

นิวคลีโอไทด์โปรด

โครงการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อสารมวลชน ภาควิชาจุลชีววิทยา

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ห้องสมุดกรมวิชาการเกษตร

ในการตรวจหาจุลินทรีย์เชื้อโรคที่ปั่นเป็นปีอนมาในอาหารนั้น ได้หันมานิยมใช้วิธีที่อาศัยเทคนิคทางเทคโนโลยีชีวภาพกันมากขึ้น เนื่องจากเป็นวิธีที่มีความรวดเร็ว (rapid) และไว (sensitivity) ต่อการเกิดปฏิกิริยา รวมทั้งมีความถูกต้องแม่นยำสูง (accuracy) ในกรณีนี้ อาจใช้การตรวจสารนิวคลีโอไทด์ (nucleotide) หลายชนิดของจุลินทรีย์เป้าหมาย เช่น อาจตรวจหา ดีเอ็นเอ หรืออาร์เอ็นเอ ชนิดต่าง ๆ แต่ในทางด้านการวิเคราะห์หาเชื้อโรคในอาหารนิยมใช้การตรวจหา อาร์เอ็นเอที่เป็นองค์ประกอบของไรในไขมัน (rRNA) เนื่องจากมีจำนวนก้อนปั่นมาก คือมีราว 1,000-10,000 ก้อนปั่นต่อหนึ่งเซลล์ ต่างจากดีเอ็นเอ ที่อาจมีจำนวนชุดเพียงหนึ่งหรือมากกว่านี้เพียงเล็กน้อยต่อเซลล์ซึ่งกับช่วงของการเจริญ เหตุที่ต้องการให้มีในปริมาณก้อนปั่นต่อเซลล์มากก็เนื่องจากว่า ปกตินักมีเชื้อโรคปั่นเป็นปีอนมากับอาหารในปริมาณน้อย เช่น 1-1,000 เซลล์ต่ออาหารหนึ่งกรัม จะนั้นการวัดหาอาร์เอ็นเอจึงมีความแม่นยำสูงกว่าการวัดดีเอ็นเอ

อย่างไรก็ตาม rRNA ของแบคทีเรียในกอคุ่นที่เป็นเชื้อโรคทางเดินอาหารมีความคล้ายคลึงกันมาก อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องการเลือกจุดบนสายนิวคลีโอไทด์ที่มีความแตกต่างกันออกมามาให้ได้ ในทางปฏิบัติจึงต้องออกแบบพิรบวน (probe) ให้เข้ากับ rRNA หลาย ๆ จุด ซึ่งจะทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างจุลินทรีย์ที่เป็นเชื้อโรคกับจุลินทรีย์ที่ไม่เป็นเชื้อโรค หรือเชื้ออื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ของสารพันธุกรรมที่ใกล้ชิดกันมากออกจากกันได้.

การตรวจสอบอาชญาลักษณะของการของความชำนาญในการเข้าขับคู่กัน หรือที่เรียกว่าไฮบริดไซซ์ (hybridization) ระหว่างสายนิวคลีโอไทด์ (nucleotide) สองสาย โดยสายหนึ่งจะใช้ดีดดิคกับแท่งพลาสติก (dipstick) หรือถูกแก้ว เพื่อให้สามารถดูแล้งและแยกออกจากสารละลายได้ง่าย ในสายเดียวกันนี้จะมีส่วนที่จะเกิดไฮบริดไซซ์ หรือการกันนิวคลีโอไทด์ที่แยกสัดส่วนจากเซลล์จุลินทรีย์ที่ต้องการตรวจหา หากมีจุลินทรีย์ชนิดนี้อยู่ในตัวอย่างจะเกิดการเกาะกันของสายนิวคลีโอไทด์ทั้งสอง เมื่อผ่านการล้างเพื่อกำจัดส่วนที่ไม่ขับกันออกไป นิวคลีโอไทด์ส่วนนี้ก็จะซึบคงอยู่ แต่ถ้าไม่มีก็จะไม่เกาะกัน เมื่อล้างแล้วก็จะไม่มีนิวคลีโอไทด์เป้าหมายมากับพิรบวน (probe) เลย

ในการตรวจสอบนักใช้ปฏิกิริยาที่เกิดสีจากกิจกรรมของอนไนน์เพื่อให้การตรวจเป็นไปได้ง่ายขึ้น จึงต้องมีนิวคลีโอไทด์สายที่สามที่ปลายข้างหนึ่งมีเอนไซม์เอดอกซ์ สารอีกข้างเข้าหากันสายนิวคลีโอไทด์ของจุลินทรีย์เป้าหมายอีกจุดหนึ่ง ที่นิยมกันมากคือเอนไซม์เปอร์ออกไซเดสชาคพิช (horseradish peroxidase) ตั้งนี้เมื่อเกิดการเกาะกันตามที่ต้องการแล้วก็สามารถตรวจสอบได้โดยการเติมสับสเตรท (substrate) ของเอนไซม์ที่อีโคโรเจนเปอร์ออกไซด์ลงไป ในสภาพที่มีสารให้สีได้แก่ เดทัครามีโนบีนซิดีน (tetramethyl benzidine) จะทำให้เกิดสีฟ้า หรือสีน้ำเงินขึ้น ความเข้มข้นของสีผันแปรโดยตรงต่อปริมาณนิวคลีโอไทด์ของจุลินทรีย์เป้าหมาย ในกรณีนี้ใช้เวลาทั้งหมดเพียง 40 นาที หากรวมเวลาของการทำให้มีปริมาณเซลล์เพิ่มขึ้นแล้วจะกินเวลาทั้งหมดไม่ถึง 24 ชั่วโมง.